



Universiteit
Leiden
The Netherlands

Stockholm: even wanen in "A state of innocence"

Huisman, J.

Citation

Huisman, J. (2006). Stockholm: even wanen in "A state of innocence". *Bestuurskundige Berichten*, 21(3), 28-29. Retrieved from <https://hdl.handle.net/1887/3211517>

Version: Not Applicable (or Unknown)

License: [Creative Commons CC BY-NC-ND 4.0 license](https://creativecommons.org/licenses/by-nc-nd/4.0/)

Downloaded from: <https://hdl.handle.net/1887/3211517>

Note: To cite this publication please use the final published version (if applicable).

Stockholm: even wanen in "A state of innocence".

door Jorien Huisman

Voordat ik vertel over de vier maanden die ik in Zweden heb beleefd zal ik me eerst even voorstellen. Ik ben Jorien Huisman, 4^e-jaars studente Bestuurskunde met een minor psychologie. Misschien kennen sommige van jullie me van de B.I.L.-reis naar Moskou vorig jaar. Ik zat toen in de commissie buitenland. Een grote hobby van mij is, behalve sporten, reizen; overal heen, ontdekken en het liefst met zoveel mogelijk uitdagingen.

Zweden begon ook als een grote uitdaging. Omdat ik vakken miste van het derde jaar kon ik in september niet beginnen aan een Master. Danielle Zuiderwijk, ook bestuurskundestudente, kwam toen op met het idee naar Stockholm te gaan. Met de hulp van Mette Léons zijn we zo in september in Stockholm beland.

Zonder veel verwachtingen (daar had ik vanwege voorbereidingen voor de Moskou-reis van de B.I.L. geen tijd voor gehad) ging ik 1 september 2006, op weg naar Zweden. Het land dat meer dan tien keer zo groot is als Nederland en tegelijk half zo dichtbevolkt. Het land van de Vikingen, van IKEA, van sneeuw, water, groen, mooie mensen, knäckebröd, het Scandinavische model, ijshockey, trendy cafeetjes en minder daglicht. Dit las ik onder andere in de Lonely Planet in het vliegtuig. Ik had in mijn koffers precies 20 kilogram aan warme kleding gestopt. In Stockholm bleek de temperatuur alleen niet veel te verschillen met die in Nederland. Het was zelfs warm en Stockholm liep ik in hippe, luchtige kleding en op teenslippers of platte gympies. Wat me ook direct opviel was de vriendelijkheid en behulpzaamheid van de mensen. Overall waar ik bij een loket kwam om de weg te vragen naar

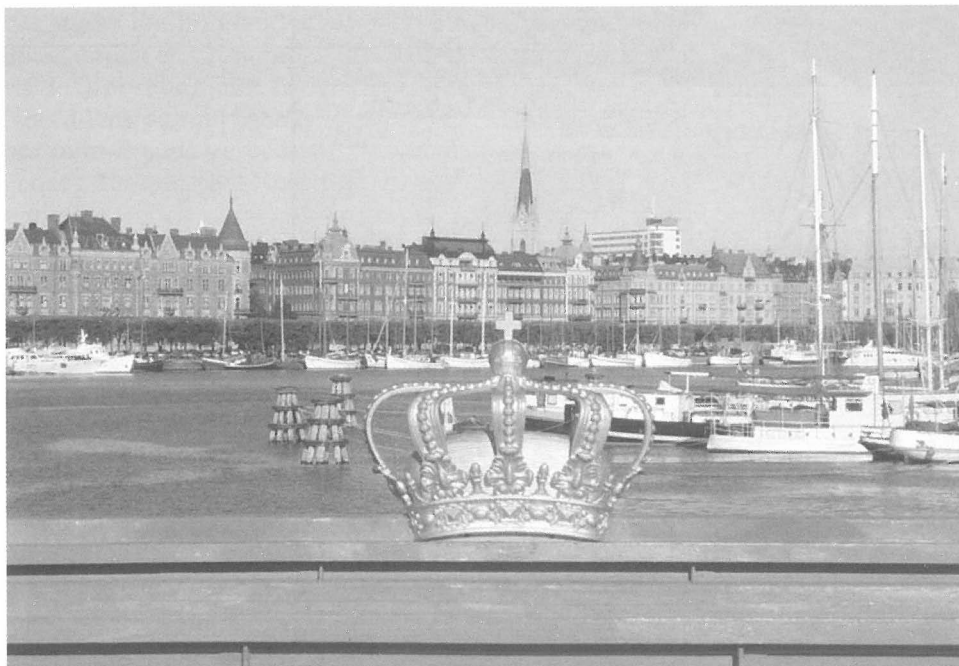
Kungshamra, de plek van mijn kamer, werd ik met een glimlach te woord gestaan. Een groot contrast met de vaak norse, uitgestreken gezichten in Moskou, een week eerder.

Mijn kamer in Kungshamra was prima, geheel gemeubileerd in IKEA-stijl. Kungshamra bestond uit gras met speeltuintjes en barbecueplaatsen, met daartussen heel veel grijze, enorm lelijke gebouwen met kamers. Veel studenten dus om me heen en ook opvallend veel kindwagens.

"Mijn kamer in Kungshamra was prima, geheel gemeubileerd in IKEA-stijl."

Het terrein grensde direct aan een bos met een kasteeltje en een primitief koffieplekje (waar je, je mok kon bijvullen zo vaak als je wilt), omringd door water. Zwemmen, hardlopen en koffiedrinken konden dus om de hoek van mijn kamer als het lekker weer was!

Vrij snel al begonnen de eerste colleges aan de "Stockholm Universitet". Bestuurskunde werd in Zweden gelinkt aan "Political Science". Ik volgde dus eigenlijk een vorm van politicologie. Omdat ik geen punten en specifieke vakken uit Stockholm nodig had kon ik vrij een rooster samenstellen. Ik kon daarvoor willekeurig vakken kiezen uit elk jaar. Anders dan in Nederland worden de vakken in Stockholm na elkaar gegeven. Ik begon met een introductievak in politieke theorieën. Alle politieke stromingen kwamen bij dat vak vanaf de basis langs. Ik moest essays schrijven in groepen en daarvan presentaties geven. De groepsessays schreven we vaak samen ergens thuis. Daardoor heb ik de Zweden wat beter leren kennen; perfectionistisch, sportief, ze leven in enorm hippe studentenkamers en de schoenen moesten steeds uit als ik ergens binnenkwam. Het tweede vak dat ik gevolgd heb was introductie in de Zweedse taal. In de praktijk kwam dat vak neer op Zweedse liedjes zingen in de collegezaal, met de klemtoon aan het einde van elk woord; erg grappig om te doen! Ik heb dit vak



Uitzicht op Stockholm

voornamelijk gehaald door samen met mijn ganggenoten Bridget Jones te kijken met Zweedse ondertiteling. Het leukste vak dat ik heb gevolgd was: 'Comparative Politics'. Veel internationale studenten volgden dit vak. De colleges gingen diep in op de geschiedenis en regeringsvormen van verschillende landen en de gevolgen daarvan. Studenten vulden de theoretische informatie tijdens de colleges met praktijkvoorbeelden aan. Zo vertelde een studente een verhaal over hoe Poetin echt in relatie stond met Gazprom. De vuile handen van Poetin kwamen op dat moment even boven tafel. Comparative Politics sloot af met een essay over multiculturalisme en nationalisme aan de hand van de klassieker "Race Nation and Class" van Ballibar en Wallerstein. Ja, was echt een leuk vak (en ook nog allemaal gehaald...)

Ja, het klinkt allemaal behoorlijk ijverig, maar dat viel best mee. Er stond immers niks op het spel. Niks om me zorgen over te maken.

Zo was er elke dag wel een feestje en zo niet dan verzon iemand wel een feestje. Vaak begon dat al vroeg als mijn Spaanse buurjongen, Daniel, en mijn buurmeisje uit Parijs, Maureen, op mijn deur klopten voor een ontbijt. 's Middags heb ik vooral met andere studenten de stad verkend, de vele gebouwen bekeken en de dierentuin en gratis musea bezocht. Behalve de stad in, ging ik vaak naar buiten, de natuur in. Daarnaast heb ik gestudeerd en heel veel cappuccino gedronken, totdat er ook een klein cafeetje in Stockholm bestond waar ze warme, witte chocolademelk verkochten. Lekker! (als je tenminste van witte chocolade houdt) En ik

heb gesport. Dat bleek niet altijd een succes; volleyballes in het Zweeds is soms moeilijk te volgen. Maar baantjes trekken in een zwembad of spinning, met daarna een sauna was heerlijk.



Feestfoto met uiterst links Danielle Zuiderwijk en uiterst rechts Jorien Huisman

's Avonds vermaakte ik me met mijn burens; leerde ik gerechten te bereiden uit allerlei landen, speelde ik de Spaanse versie van Trivial Pursuit, of ik at met de 'Dutch connection' (de andere studenten uit Nederland). Later op de avond ging ik soms naar Allhuset (een gebouw op de campus waar het elke week feest was voor internationale studenten), naar een "corridorparty", of naar een hippe discotheek, als ik nog geld over had.

Mooi was ook het kerstfeestje met mijn burens en een geïnspireerde kerstboom (blaadje op de muur met een boom erop getekend) met cadeautjes eronder. En af en toe keek ik ook met onder andere Danielle lekker CSI, op de bank voor de televisie.

Een roze wolkenverhaaltje tot noch toe; mijn reis naar Stockholm kort samengevat. Maar een klein beetje heimwee heb ik, ondanks het krijgen van bezoek, ook wel gehad. Vooral heimwee naar daglicht. De dagen werden namelijk steeds korter. In december begon het rond drie uur 's middags al te schemeren. En iets minder rooskleurig ook waren de prijzen van de alcoholische dranken; een glas rode wijn kostte minimaal 5 euro.

Echter even een paar maanden voornamelijk van het leven genieten, voelt goed. Ik raad iedereen daarom aan van de kans die het Erasmus-Socratesprogramma biedt, gebruik te gaan maken!

Jorien Huisman is vierdejaars studente bestuurskunde.



De primitieve koffieplek, waar je je mok zo vaak kunt bijvullen als je wilt